ISSN 1830-365X

Официален вестник на Европейския съюз

C 204

Издание
на български език

Година 54

9 юли 2011 г.

Информация и известия

Известие № Съдържание Страница

IV *Информация*

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2011/C 204/01 Последна публикация на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* ОВ C 194, 2.7.2011 г. 1

V *Становища*

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2011/C 204/02 Дело C-47/08: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директива 89/48/ЕИО) 2

2011/C 204/03 Дело C-50/08: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт) 2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

Известие №	Съдържание *(продължение)*	Страница
2011/C 204/04	Дело C-51/08: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директива 89/48/ЕИО)	3
2011/C 204/05	Дело C-52/08: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Португалска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Нотариуси — Директива 2005/36/ЕО)	3
2011/C 204/06	Дело C-53/08: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директиви 89/48/ЕИО и 2005/36/ЕО)	4
2011/C 204/07	Дело C-54/08: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директиви 89/48/ЕИО и 2005/36/ЕО)	4
2011/C 204/08	Дело C-61/08: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директива 89/48/ЕИО)	5
2011/C 204/09	Дело C-83/09 P: Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Федерална република Германия, Land Sachsen-Anhalt (Обжалване — Държавни помощи — Член 88, параграфи 2 и 3 ЕО — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Решение да не се повдигат възражения — Жалба за отмяна — Условия за допустимост — Правни основания за отмяна, годни да се изтъкват — Понятие за заинтересована страна — Конкурентно отношение — Засягане — Пазар за снабдяване)	5
2011/C 204/10	Дело C-115/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Германия) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg („Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието върху околната среда — Орхуска конвенция — Директива 2003/35/ЕО — Достъп до правосъдие — Неправителствени организации за опазване на околната среда“)	6
2011/C 204/11	Дело C-176/09: Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. — Великото херцогство Люксембург/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Директива 2009/12/ЕО — Летищни такси — Приложно поле — Летища, чийто годишен трафик е над 5 милиона пътнически превоза, и летища с най-голям брой пътнически превози във всяка държава членка — Валидност — Принципи на равно третиране, на пропорционалност и на субсидиарност)	6
2011/C 204/12	Дело C-376/09: Решение на Съда (втори състав) от 19 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Малта (Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 2037/2000 — Член 4, параграф 4, подточка v) и член 16 — Задължение за изваждане от употреба на системи за противопожарна защита и пожарогасители, които съдържат халони за некритични нужди, на борда на кораби — Изключения — Употреба на халони 1301 и 2402 за критични нужди)	7
2011/C 204/13	Дело C-410/09: Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy, Република Полша) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Акт относно условията на присъединяване към Европейския съюз — Член 58 — Директива 2002/21/ЕО — Насоки на Комисията — Липса на публикация в ОВ на езика на дадена държава членка — Противопоставимост)	7

Известие №	Съдържание *(продължение)*	Страница
2011/C 204/14	Дело C-441/09: Решение на Съда (седми състав) от 12 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Прилагане на намалена данъчна ставка — Живи животни, който обичайно са предназначени за производство на храни за човешко или животинско потребление — Доставка, внос и придобиване на определени живи животни, в частност коне)	8
2011/C 204/15	Дело C-452/09: Решение на Съда (първи състав) от 19 май 2011 г. (преюдициално запитване от Corte di Appello di Firenze, Италия) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa (Директива 82/76/ЕИО — Свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги — Лекари — Придобиване на официален документ за професионална квалификация — Възнаграждение през периода на обучение — Петгодишна погасителна давност на правото за плащане на периодични възнаграждения)	8
2011/C 204/16	Дело C-453/09: Решение на Съда (седми състав) от 12 май 2011 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Прилагане на намалена данъчна ставка — Живи животни, който обичайно са предназначени за производство на храни за човешко или животинско потребление — Доставка, внос и придобиване на някои живи животни, в частност коне)	9
2011/C 204/17	Дело C-122/10: Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Marknadsdomstolen, Швеция) — Konsumentombudsmannen/Ving Sverige AB (Преюдициално запитване — Директива 2005/29/ЕО — Член 2, буква и) и член 7, параграф 4 — Търговско съобщение, публикувано във вестник — Понятие за оферта за продажба — Начална цена — Информация, която трябва да се съдържа в оферта за продажба)	9
2011/C 204/18	Дело C-184/10: Решение на Съда (втори състав) от 19 май 2011 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof, Германия) — Mathilde Grasser/Freistaat Bayern (Директива 91/439/ЕИО — Взаимно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Свидетелство за управление на моторни превозни средства, издадено от държава членка в нарушение на условието за пребиваване — Отказ за признаване от приемащата държава членка, основан единствено на нарушение на условието за пребиваване)	10
2011/C 204/19	Съединени дела C-256/10 и C-261/10: Решение на Съда (седми състав) от 19 май 2011 г. (преюдициални запитвания от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Испания) — David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)/Gerardo García SL (Директива 2003/10/ЕО — Стойности на експозиция — Шум — Защита от шум — Полезно действие)	11
2011/C 204/20	Дело C-308/10 P: Решение на Съда (осми състав) от 19 май 2011 г. — Union Investment Privatfonds GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Unicre-Cartão International De Crédito SA (Жалба — Марка на Общността — Производство по възражение — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 74, параграф 2 — Доказателства, които не са предоставени в подкрепа на възражението в предвидения за тази цел срок — Невзимане предвид — Правомощие за преценка на апелативния състав)	11
2011/C 204/21	Дело C-423/10: Решение на Съда (осми състав) от 18 май 2011 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Delphi Deutschland GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf (Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Електрически конектори — Подпозиция 8536 69 — Щепсели и щекери)	12
2011/C 204/22	Дело C-133/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 18 март 2011 г. — Folien Fischer AG и Fofitec AG/RITRAMA SpA	12

BG

(Продължава на следващата страница)

2011/C 204/23 Дело C-151/11: Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main (Германия) на 28 март 2011 г. — Condor Flugdienst GmbH/Jürgen Dörschel 12

2011/C 204/24 Дело C-152/11: Преюдициално запитване, отправено от Arbeitsgericht München (Германия) на 28 март 2011 г. — Johann Odar/Baxter Deutschland GmbH 13

2011/C 204/25 Дело C-160/11: Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Република Полша) на 1 април 2011 г. — Bawaria Motors Sp. z o.o. и Minister Finansów 13

2011/C 204/26 Дело C-175/11: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland (Ирландия) на 13 април 2011 г. — HID, BA/Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General 14

2011/C 204/27 Дело C-190/11: Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 22 април 2011 г. — Daniela Mühlleitner/Ahmad Yusufi и Wadat Yusufi 14

2011/C 204/28 Дело C-193/11: Иск, предявен на 20 април 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша 15

2011/C 204/29 Дело C-200/11 P: Жалба, подадена на 28 април 2011 г. от Италианската република срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 3 февруари 2011 г. по дело T-3/09, Италианска република/Европейска комисия 15

2011/C 204/30 Дело C-201/11 P: Жалба, подадена на 27 април 2011 г. от Union of European Football Associations (UEFA) срещу решение на Общия съд (седми състав) от 17 февруари 2011 г. по дело T-55/08, Union of European Football Associations (UEFA)/Европейска комисия 16

2011/C 204/31 Дело C-231/11 P: Жалба, подадена на 13 май 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, Siemens AG Österreich и др./Комисия 17

2011/C 204/32 Дело C-232/11 P: Жалба, подадена на 16 май 2011 г. от Siemens Transmission & Distribution Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, Siemens AG Österreich и др./Комисия 18

2011/C 204/33 Дело C-233/11 P: Жалба, подадена на 16 май 2011 г. от Siemens Transmission & Distribution SA и Nuova Magrini Galileo SpA срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, Siemens AG Österreich и др./Комисия 18

Общ съд

2011/C 204/34 Съединени дела T-109/05 и T-444/05: Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — NLG/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно елементите на разходите, произтичащи от задълженията за обществена услуга в областта на държавните помощи — Отказ на достъп — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси на трета страна — Професионална тайна — Задължение за мотивиране — Равно третиране — Документи, произхождащи от държава членка) 20

2011/C 204/35 Дело T-250/08: Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Batchelor/Комисия (Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, разменени при преценката на съвместимостта с правото на Общността на мерки, приети в областта на телевизионната дейност — Отказ на достъп — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит) 20

2011/C 204/36 Дело T-397/09: Решение на Общия съд от 25 май 2011 г. — Prinz von Hannover/СХВП (Изображение на герб) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща герб — Абсолютно основание за отказ — Имитация от гледна точка на хералдиката на държавна емблема — Член 7, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 6, трето от Парижката конвенция) 21

2011/C 204/37 Дело T-408/09: Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — ancotel/СХВП — Acotel (ancotel.) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „ancotel“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „ACOTEL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Съответни потребители) 21

2011/C 204/38 Дело T-422/09: Решение на Общия съд от 25 май 2011 г. — São Paulo Alpargatas/СХВП — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BAHIANAS LAS ORIGINALES“ — По-ранна национална фигуративна марка и по-ранна фигуративна марка на Общността „havaianas“ и по-ранна национална словна марка „HAVAIANAS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 22

2011/C 204/39 Дело T-144/10: Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Space Beach Club/СХВП — Flores Gómez (SpS space of sound) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „SpS space of sound“ — По-ранни национални фигуративни марки и по-ранни фигуративни марки на Общността „space ibiza“, „space DANCE BARCELONA“, „space DANCE MADRID“, „space DANCE VALENCIA“, „space DANCE MALLORCA“, „space DANCE EIVISSA“, „space SPACE IBIZA WORLD“, „space DANCE“ и по-ранна национална словна марка „SPACE VIVA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 22

2011/C 204/40 Дело T-161/10: Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Longevity Health Products/СХВП — Tecnifar (E-PLEX) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „E-PLEX“ — По-ранна национална словна марка „EPILEX“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 22

2011/C 204/41 Дело T-392/10: Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Euro-Information/СХВП — (EURO AUTOMATIC CASH) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „EURO AUTOMATIC CASH“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 23

2011/C 204/42 Дело T-210/09: Определение на Общия съд от 19 май 2011 г. — Formenti Seleco/Комисия (Споразумение за асоцииране ЕИО-Турция — Внос на цветни телевизори от Турция — Иск за обезщетение — Погасителна давност — Недопустимост) 23

2011/C 204/43 Дело T-226/10: Определение на Общия съд от 23 май 2011 г. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Комисия (Жалба за отмяна — Представителство от адвокати, които нямат качеството на трета страна — Недопустимост) 23

2011/C 204/44 Дело T-217/11: Иск, предявен на 18 април 2011 г. — Staelen/Омбудсман 24

BG

(Продължава на следващата страница)

2011/C 204/45 Дело T-233/11: Жалба, подадена на 28 април 2011 г. — Република Гърция/Комисия 24

2011/C 204/46 Дело T-237/11: Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — Lidl Stiftung/СХВП — Lactimilk (BELLRAM) 25

2011/C 204/47 Дело T-239/11: Жалба, подадена на 3 май 2011 г. — Sigma Alimentos Exterior/Комисия 26

2011/C 204/48 Дело T-240/11: Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — L'Oréal/СХВП — United Global Media Group (MyBeauty) 27

2011/C 204/49 Дело T-249/11: Жалба, подадена на 10 май 2011 г. — Sanco/СХВП — Marsalman (Изображение на пиле) 27

2011/C 204/50 Дело T-256/11: Жалба, подадена на 20 май 2011 г. — Ezz и др./Съвет 28

2011/C 204/51 Дело T-206/96: Определение на Общия съд от 17 май 2011 г. — Van Bennekom/Съвет и Комисия 28

2011/C 204/52 Дело T-207/96: Определение на Общия съд от 17 май 2011 г. — Van Rossum/Съвет и Комисия ... 29

2011/C 204/53 Дело T-385/10: Определение на Общия съд от 19 май 2011 г. — ArcelorMittal Wire France и др./Комисия 29

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2011/C 204/54 Дело F-34/11: Жалба, подадена на 4 април 2011 г. — ZZ/Европол 30

2011/C 204/55 Дело F-54/11: Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — ZZ/Европейски омбудсман 30

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 204/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*

ОВ C 194, 2.7.2011 г.

Предишни публикации

ОВ C 186, 25.6.2011 г.

ОВ C 179, 18.6.2011 г.

ОВ C 173, 11.6.2011 г.

ОВ C 160, 28.5.2011 г.

ОВ C 152, 21.5.2011 г.

ОВ C 145, 14.5.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-47/08) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директива 89/48/ЕИО)

(2011/C 204/02)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-P. Keppenne, H. Støvlbæk и G. Zavvos)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: M. S. Ossowski

Ответник: Кралство Белгия (представители: C. Pochet, L. Van den Broeck, подпомагани от H. Gilliams и L. Goossens, avocats)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Чешка република (представител: M. Smolek), Френска република (представители: G. de Bergues и B. Messmer), Република Латвия (представители: L. Ostrovska, K. Drēviņa и J. Barbale), Република Литва (представител: D. Kriaučiūnas), Република Унгария (представители: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres и M. Fehér), Словашка република (представители: J. Čorba и B. Ricziová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 43 и 45 ЕО — Национална правна уредба, която за достъпа до професията нотариус и нейното упражняване поставя изискване за гражданство — Пречка пред свободата на установяване — Обхват на изключението относно дейностите, които са свързани с упражняване на публичната власт — Необходимост от пряко и конкретно участие в упражняването на такава власт — Липса на транспониране на Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ L 19, 1989 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76) по отношение на професията нотариус

Диспозитив

1. *Като е наложило изискване за гражданство за достъп до професията нотариус, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по член 43 ЕО.*

2. *Отхвърля иска в останалата му част.*

3. *Европейската комисия, Кралство Белгия, Чешката република, Френската република, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 128, 24.5.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-50/08) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт)

(2011/C 204/03)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-P. Keppenne и H. Støvlbæk)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. Jenkinson и S. Ossowski)

Ответник: Френска република (представители: E. Belliard, G. de Bergues и B. Messmer)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Република България (представители: Цв. Иванов и Ел. Петранова), Чешка република (представител: M. Smolek), Република Латвия (представители: L. Ostrovska, K. Drēviņa и J. Barbale), Република

Литва (представители: D. Kriaučiūnas и E. Matulionytė), Република Унгария (представители: R. Somssich, K. Veres и M. Fehér), Румъния (представители: C. Osman, A. Gheorghiu, A. Stoia и A. Popescu), Словашка република (представители: J. Čorba и B. Ricziová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 43 ЕО и член 45 ЕО — Национална правна уредба, която за достъпа до професията нотариус и нейното упражняване поставя изискване за гражданство — Пречка пред свободата на установяване — Обхват на изключението относно дейностите, които са свързани с упражняване на публичната власт — Необходимост от пряко и конкретно участие в упражняването на такава власт

Диспозитив

1. *Като е наложила изискване за гражданство за достъп до професията нотариус, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 43 ЕО.*

2. *Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.*

3. *Република България, Чешката република, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Румъния, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 128, 24.5.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-51/08) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директива 89/48/ЕИО)

(2011/C 204/04)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-P. Keppenne и H. Støvlbæk)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: E. Jenkinson и M. S. Ossowski)

Ответник: Велико херцогство Люксембург (представител: C. Schiltz, подпомаган от J.-J. Lorang, avocat)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Чешка република (представител: M. Smolek), Френска република (представители: G. de Bergues и M. Messmer), Република Латвия (представители: L. Ostrovska, K. Drēviņa и J. Barbale), Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas и E. Matulionytė), Република Унгария (представители: J. Fazekas, R. Somssich, K. Veres и M. Fehér), Република Полша (представители: M. Dowgielewicz, C. Herma и D. Lutostańska), Словашка република (представител: J. Čorba)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 43 ЕО и 45 ЕО — Национална правна уредба, която за достъпа до професията нотариус и нейното упражняване поставя изискване за гражданство — Пречка пред свободата на установяване — Обхват на изключението относно дейностите, които са свързани с упражняване на публичната власт — Необходимост от пряко и конкретно участие в упражняването на такава власт — Липса на транспониране, що се отнася до професията нотариус, на Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ L 19, 1989 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76)

Диспозитив

1. *Като е наложило изискване за гражданство за достъп до професията нотариус, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 43 ЕО.*

2. *Отхвърля иска в останалата му част.*

3. *Европейската комисия, Великото херцогство Люксембург, Чешката република, Френската република, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Полша, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 128, 24.5.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-52/08) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Нотариуси — Директива 2005/36/ЕО)

(2011/C 204/05)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: H. Støvlbæk и P. Andrade)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: S. Ossowski, подпомаган от M. K. Smith, barrister)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и F.S. Gaspar Rosa)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Чешка република (представител: M. Smolek), Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas и E. Matulionytė), Република Словения (представители: V. Klemenc и Ž. Cilenšek Bončina), Словашка република (представител: J. Čorba)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок, що се отнася до професията нотариус, на разпоредбите, необходими за съобразяване с Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3), с която се отменя Директива 89/48/ЕИО (ОВ L 19, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76)

Диспозитив

1. *Отхвърля иска.*
2. *Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.*
3. *Чешката република, Република Литва, Република Словения, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-53/08) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директиви 89/48/ЕИО и 2005/36/ЕО)

(2011/C 204/06)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braun и H. Støvlbæk)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: S. Behzadi-Spencer)

Ответник: Република Австрия (представители: E. Riedl, M. Aufner и G. Holley)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Чешка република (представител: M. Smolek), Федерална република Германия (представители: M. Lumma и J. Kemper), Френска република (представители: G. de Bergues и B. Messmer), Република Латвия (представители: L. Ostrovska, K. Drēviņa и J. Barbale), Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas и E. Matulionytė), Република Унгария (представители: R. Somssich, K. Veres и M. Fehér), Република Полша (представители: M. Dowgielewicz, C. Herma и D. Lutostańska), Република Словения (представители: V. Klemenc и Ž. Cilenšek Bončina), Словашка република (представител: J. Čorba)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 43 ЕО и 45 ЕО — Липса на транспониране, що се отнася до професията нотариус, на Директива № 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ 1989 L 19, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76) и на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3) — Национална правна уредба, която за упражняването на професията нотариус поставя изискване за гражданство — Понятие за дейност, свързана с упражняване на публичната власт

Диспозитив

1. *Като е наложила изискване за гражданство за достъп до професията нотариус, Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 43 ЕО.*
2. *Отхвърля иска в останалата му част.*
3. *Европейската комисия, Република Австрия, Чешката република, Федерална република Германия, Френската република, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Полша, Република Словения и Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-54/08) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директиви 89/48/ЕИО и 2005/36/ЕО)

(2011/C 204/07)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: H. Støvlbæk и G. Braun)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: S. Behzadi-Spencer)

Ответник: Федерална република Германия (представители: M. Lumma, J. Kemper, U. Karpenstein и J. Möller)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Република България (представители: Цв. Иванов и Ел. Петранова), Чешка република (представител: M. Smolek), Република Естония (представител: L. Uibo), Френска република (представители: G. de Bergues и B. Messmer), Република Латвия (представители: L. Ostrovska, K. Drēviņa и J. Barbale), Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas и E. Matulionytė), Република Унгария (представители: R. Somssich, K. Veres и M. Fehér), Република Австрия (представители: E. Riedl, G. Holley и M. Aufner), Република Полша (представители: M. Dowgielewicz, C. Herma и D. Lutostańska), Република Словения (представители: V. Klemenc и Ž. Cilenšek Bončina), Словашка република (представители: J. Čorba и B. Ricziová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 43 ЕО и 45 ЕО — Липса на транспониране, що се отнася до професията нотариус, на Директива № 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ 1989 L 19, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76) и на Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3) — Национална правна уредба, която за упражняването на професията нотариус поставя изискване за гражданство — Понятие за дейност, свързана с упражняване на публичната власт

Диспозитив

1. *Като е наложила изискване за гражданство за достъп до професията нотариус, Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си по член 43 ЕО.*
2. *Отхвърля иска в останалата му част.*
3. *Европейската комисия, Федерална република Германия, Република България, Чешката република, Република Естония, Френската република, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Австрия, Република Полша, Република Словения, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 107, 26.4.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-61/08) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Нотариуси — Изискване за гражданство — Член 45 ЕО — Участие в упражняването на публичната власт — Директива 89/48/ЕИО)

(2011/C 204/08)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Zavvos и H. Støvlbæk)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представител: S. Ossowski)

Ответник: Република Гърция (представители: V. Christianos, E.-M. Mamouna и A. Samoni-Rantou)

Страни, встъпили в подкрепа на ответника: Чешка република (представител: M. Smolek), Френска република (представители: G. de Bergues и B. Messmer), Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas и E. Matulionytė), Република Словения (представители: V. Klemenc и Ž. Cilenšek Bončina), Словашка република (представители: J. Čorba и B. Ricziová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 43 и 45 ЕО и на Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ L 19, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76) — Национална правна уредба, която за упражняването на професията нотариус поставя изискване за гражданство

Диспозитив

1. *Като е наложила изискване за гражданство за достъп до професията нотариус, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 43 ЕО.*
2. *Отхвърля иска в останалата му част.*
3. *Европейската комисия, Република Гърция, Чешката република, Френската република, Република Литва, Република Словения, Словашката република и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 92, 12.4.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 май 2011 г. — Европейска комисия/Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Федерална република Германия, Land Sachsen-Anhalt

(Дело C-83/09 P) ([1])

(Обжалване — Държавни помощи — Член 88, параграфи 2 и 3 ЕО — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Решение да не се повдигат възражения — Жалба за отмяна — Условия за допустимост — Правни основания за отмяна, годни да се изтъкват — Понятие за заинтересована страна — Конкурентно отношение — Засягане — Пазар за снабдяване)

(2011/C 204/09)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: K. Gross и V. Kreuschitz)

Други страни в производството: Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG (представители: R. Nierer и L. Gordalla, Rechtsanwälte), Zellstoff Stendal GmbH (представители: T. Müller-Ibold и K. Karl, Rechtsanwälte), Федерална република Германия, Land Sachsen-Anhalt

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (седми състав) от 10 декември 2008 г. по дело Kronoply и Kronotex/Комисия (T-388/02), доколкото Първоинстанционният съд е приел за допустима (въпреки че в крайна сметка отхвърля като неоснователна) жалба за отмяна на решението на Комисията от 19 юни 2002 г. да не повдига възражения срещу помощта, предоставена от германските власти в полза на Zellstoff

Stendal за изграждането на завод за производство на целулоза — Погрешна преценка на условията за допустимост на жалба за отмяна на решение на Комисията с правно основание член 88, параграф 3, ЕО, подадена от заинтересована страна по смисъла на параграф 2 от същия член

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*

2. *Европейската комисия и Zellstoff Stendal GmbH понасят собствените си съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Германия) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V./Bezirksregierung Arnsberg

(Дело C-115/09) ([1])

(„Директива 85/337/ЕИО — Оценка на въздействието върху околната среда — Орхуска конвенция — Директива 2003/35/ЕО — Достъп до правосъдие — Неправителствени организации за опазване на околната среда“)

(2011/C 204/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Страни в главното производство

Ищец: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Ответник: Bezirksregierung Arnsberg

В присъствието на: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Предмет

Преюдициално запитване — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Тълкуване на член 10 а от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда; (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174), изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година за осигуряване участието на обществеността при изготвянето на определени планове и програми, отнасящи се до околната среда и за изменение по отношение на участието на обществеността и достъпа до правосъдие на Директиви 85/337/ЕИО и 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 156, стр. 17, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 8) — Право на неправителствените организации да подадат въззивна жалба срещу решенията за одобрение на проект, който може да има значително въздействие върху околната среда — Обхват на това право — Възможност за позоваване на всяка определяща правна уредба или само на правната уредба, която пряко се основава върху общностното право, включително такава, с която се закриля единствено общественият интерес, а не се закрилят отделни права — Материални изисквания в случай на ограничаване единствено до правната уредба, основана на общностното право

Диспозитив

1. *Член 10а от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 година, не допуска законодателство, съгласно което в съдебно производство по обжалване на акт за одобрение на проекти „които биха оказали значително въздействие върху околната среда“ по смисъла на член 1, параграф 1 от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, неправителствена организация, която подкрепя опазването на околната среда, посочена в член 1, параграф 2 от тази директива, не може да изтъкне нарушение на норма, произтичаща от правото на Съюза и имаща за предмет опазването на околната среда, поради съображението че тази норма защитава единствено обществени интереси, а не и правни интереси на частноправни субекти.*

2. *Подобна неправителствена организация може да изведе от член 10а, трета алинея, последно изречение от Директива 85/337, изменена с Директива 2003/35, правото да се позове в рамките на съдебно производство по обжалване на акт за одобрение на проекти „които биха оказали значително въздействие върху околната среда“ по смисъла на член 1, параграф 1 от изменената Директива 85/337, на нарушението на норми на националното право, произтичащи от член 6 от Директива 92/43/ЕО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, изменена с Директива 2006/105/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година, макар националното процесуално право да не позволява това, поради съображението че изтъкнатите правни норми защитават единствено обществени интереси, а не и правни интереси на частноправни субекти.*

([1]) ОВ C 141, 20.6.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 май 2011 г. — Великото херцогство Люксембург/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-176/09) ([1])

(Жалба за отмяна — Директива 2009/12/ЕО — Летищни такси — Приложно поле — Летища, чийто годишен трафик е над 5 милиона пътнически превоза, и летища с най-голям брой пътнически превози във всяка държава членка — Валидност — Принципи на равно третиране, на пропорционалност и на субсидиарност)

(2011/C 204/11)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Великото херцогство Люксембург (представители: C. Schiltz и P. Kinsch, avocat)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Словашка република (представител: B. Ricziová)

Ответници: Европейски парламент (представители: A. Troupiotis и A. Neergaard), Съвет на Европейския съюз (представители: E. Karlsson и M. Moore)

Встъпила страна в подкрепа на ответниците: Европейска комисия (представители: K. Simonsson и C. Vrignon)

Предмет

Жалба за отмяна — Отмяна на член 1, параграф 2, в края от Директива 2009/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 година относно летищните такси (ОВ L 70, стр. 11) — Прилагане на директивата към летищата с най-голям брой пътнически превози във всяка държава членка — Летище Luxembourg-Findel — Нарушаване на принципа на равно третиране, на принципа на субсидиарност и на принципа на пропорционалност

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*
2. *Осъжда Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.*
3. *Словашката република и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 180, 1.8.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Малта

(Дело C-376/09) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Регламент (ЕО) № 2037/2000 — Член 4, параграф 4, подточка v) и член 16 — Задължение за изваждане от употреба на системи за противопожарна защита и пожарогасители, които съдържат халони за некритични нужди, на борда на кораби — Изключения — Употреба на халони 1301 и 2402 за критични нужди)

(2011/C 204/12)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Alcover San Pedro и E. Depasquale)

Ответник: Република Малта (представители: S. Camilleri и A. Buhagiar)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 4, параграф 4, буква v) и член 16 от Регламент (ЕО) № 2037/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно вещества, които нарушават озоновия слой (ОВ L 244, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 108) — Ограничаване на пускането на пазара и употребата на контролирани вещества — Халони — Задължение за изваждане от употреба на системите за противопожарна защита и пожарогасителите, които съдържат халони — Противопожарни системи и пожарогасители на корабите

Диспозитив

1. *Отхвърля иска.*
2. *Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Sąd Najwyższy, Република Полша) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Дело C-410/09) ([1])

(Акт относно условията на присъединяване към Европейския съюз — Член 58 — Директива 2002/21/ЕО — Насоки на Комисията — Липса на публикация в Официален вестник на Европейския съюз на езика на дадена държава членка — Противопоставимост)

(2011/C 204/13)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Ответник: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

В присъствието на: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Предмет

Преюдициално запитване — Sąd Najwyższy — Тълкуване на член 58 от Акта относно условията за присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236 2003 г., стр. 33) — Публикуване на актове в *Официален вестник на Европейския съюз* — Прилагане от регулативния орган на държава членка на Насоки на Комисията, непубликувани на езика на тази държава

Диспозитив

Член 58 от Акта относно условията на присъединяване на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че той не е пречка национален регулаторен орган да може да се позове на Насоките на Комисията относно анализа на пазара и

оценяването на значителната пазарна сила в съответствие с общностната регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги и електронните съобщения в решение, с което този орган налага регулаторни задължения на оператор на електронни съобщителни услуги, и то независимо от факта, че Насоките не са били публикувани в Официален вестник на Европейския съюз на езика на въпросната държава членка, въпреки че той е официален език на Европейския съюз.

([1]) ОВ C 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 12 май 2011 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-441/09) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Прилагане на намалена данъчна ставка — Живи животни, който обичайно са предназначени за производство на храни за човешко или животинско потребление — Доставка, внос и придобиване на определени живи животни, в частност коне)

(2011/C 204/14)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и B.-R. Killmann)

Ответник: Република Австрия (представител: C. Pesendorfer)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Френска република (представители: G. de Bergues и B. Beaupère-Manokha), Кралство Нидерландия (представители: C. M. Wissels и M. Noort)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 96 и 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) във връзка с приложение III към същата директива — Намалена ставка — Доставка, внос и придобиване на някои живи животни (в частност коне), които не са предназначени за приготвяне или производство на храни за човешко или животинско потребление.

Диспозитив

1. *Като прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност към всички доставки, вносове и придобивания на коне в рамките на Общността, Република Австрия нарушава задълженията си по членове 96 и 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с приложение III към същата директива.*
2. *Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разноски.*
3. *Френската република и Кралство Нидерландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 24, 30.01.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 19 май 2011 г. (преюдициално запитване от Corte di Appello di Firenze, Италия) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

(Дело C-452/09) ([1])

(Директива 82/76/ЕИО — Свобода на установяване и свободно предоставяне на услуги — Лекари — Придобиване на официален документ за професионална квалификация — Възнаграждение през периода на обучение — Петгодишна погасителна давност на правото за плащане на периодични възнаграждения)

(2011/C 204/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte di Appello di Firenze

Страни в главното производство

Ищци: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle

Ответници: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

Предмет

Преюдициално запитване — Corte di Appello di Firenze — Тълкуване на Директива 82/76/ЕИО на Съвета от 26 януари 1982 година за изменение на Директива 75/362/ЕИО за взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация в областта на медицината, включваща и мерки за улесняване на действителното упражняване на правото на установяване и на свободно предоставяне на услуги, както и на Директива 75/363/ЕИО относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно лекарските дейности (ОВ L 43, стр. 21) — Обучение на лекари специалисти — Право на подходящо възнаграждение по време на обучението — Непосредствено действие при липсата на транспониране на директива — Възможност за държавата да повдигне възражение за изтичане на петгодишна или десетгодишна погасителна давност на произтичащо от посочената директива право за периода преди приемането на първия закон за транспониране

Диспозитив

Правото на Съюза не възпрепятства възможността държава членка да възрази, че е изтекъл разумен давностен срок, когато частноправен субект предяви срещу нея иск с оглед на защитата на предоставени му от дадена директива права, дори когато тази държава членка не е транспонирала правилно директивата, стига обаче нейните действия да не са довели до късното предявяване на иска. Констатирането от Съда на нарушението на правото на Съюза е без значение за началния момент на давностния срок, при положение че това нарушение е извън съмнение.

([1]) ОВ C 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 12 май 2011 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-453/09) ([1])

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Прилагане на намалена данъчна ставка — Живи животни, които обичайно са предназначени за производство на храни за човешко или животинско потребление — Доставка, внос и придобиване на някои живи животни, в частност коне)

(2011/C 204/16)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и B.-R. Killmann)

Ответник: Федерална република Германия (представители: J. Möller и C. Blaschke)

Страна, встъпила в подкрепа на ищеца: Френска република (представители: G. de Bergues и B. Beaupère-Manokha), Кралство Нидерландия (представители: C. M. Wissels и M. Noort)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 96 и 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) във връзка с приложение III към същата директива — Намалена данъчна ставка — Доставка, внос и придобиване на някои живи животни (в частност коне), които не са предназначени за приготвяне или производство на храни за човешко или животинско потребление.

Диспозитив

1. *Като прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност към всички доставки, вносове и придобивания на коне в рамките на Общността, Федерална република Германия нарушава задълженията си по членове 96 и 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с приложение III към същата директива.*

2. *Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.*

3. *Френската република и Кралство Нидерландия понасят направените от тях съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 24, 30.01.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 12 май 2011 г. (преюдициално запитване от Marknadsdomstolen, Швеция) — Konsumentombudsmannen/Ving Sverige AB

(Дело C-122/10) ([1])

(Преюдициално запитване — Директива 2005/29/ЕО — Член 2, буква и) и член 7, параграф 4 — Търговско съобщение, публикувано във вестник — Понятие за оферта за продажба — Начална цена — Информация, която трябва да се съдържа в оферта за продажба)

(2011/C 204/17)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Marknadsdomstolen

Страни в главното производство

Ищец: Konsumentombudsmannen

Ответник: Ving Sverige AB

Предмет

Преюдициално запитване — Marknadsdomstolen — Тълкуване на член 2, буква и) и член 7, параграф 4, буква а) от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260) — Обява, публикувана във вестник, за промоционално предложение до потребителите относно пакетни туристически пътувания към определено местоназначение за определен период с посочена начална цена — Понятие за оферта за продажба — Изисквания за информацията, която трябва да се предостави при продажба на даден продукт

Диспозитив

1. *Изразът „следователно позволява на потребителя да направи покупка“, употребен в член 2, буква и) от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялните търговски практики“), трябва да се тълкува в смисъл, че оферта за продажба е налице, когато информацията за предлагания продукт и за неговата цена е достатъчно пълна, за да може потребителят да вземе решение за сделка, без да е необходимо търговското съобщение да предлага и реална възможност да се закупи продуктът или да е налице достъп до подобна възможност.*

2. *Член 2, буква и) от Директива 2005/29 трябва да се тълкува в смисъл, че условието за посочване на цената на продукта може да бъде изпълнено, когато в търговското съобщение е указана начална цена, т.е. най-ниската цена, на която предлаганият продукт или вид продукти могат да бъдат закупени, като същевременно предлаганият продукт или вид продукти съществуват в други варианти или с друго съдържание на цени, които не са посочени. Запитващата юрисдикция трябва да провери дали предвид естеството и характеристиките на продукта, както и предвид използваното средство за търговското съобщение посочването на начална цена позволява на потребителя да вземе решение за сделка.*

3. *Член 2, буква и) от Директива 2005/29 трябва да се тълкува в смисъл, че словесното или визуалното представяне на продукта позволява да се изпълни условието за посочване на характеристиките му дори когато едно и също словесно или визуално представяне се използва, за да се обозначи продукт, предлаган в много варианти. Запитващата юрисдикция трябва да определя във всеки отделен случай, като взема предвид естеството и характеристиките на продукта, както и използваното средство за комуникация, дали потребителят разполага с пълна информация, за да индивидуализира и отграничи продукта с оглед на вземане на решение за сделка.*

4. *Член 7, параграф 4, буква а) от Директива 2005/29 трябва да се тълкува в смисъл, че може да е достатъчно да се посочат само някои от основните характеристики на продукта, ако в допълнение търговецът препраща към своя уебсайт, при условие че на този сайт има съществена информация за основните характеристики на продукта, цената и другите условия в съответствие с изискванията на член 7 от тази директива. Запитващата юрисдикция трябва да преценява във всеки отделен случай, като взема предвид контекста на офертата за продажба, използваното средство за комуникация, както и естеството и характеристиките на продукта, дали посочването само на някои от основните характеристики на продукта позволява на потребителя да вземе решение за сделка, след като е напълно осведомен.*

5. *Член 7, параграф 4, буква в) от Директива 2005/29 трябва да се тълкува в смисъл, че само по себе си посочването само на начална цена в офертата за продажба не би могло да се приема за заблуждаващо бездействие. Запитващата юрисдикция трябва да определи дали указването на начална цена е достатъчно, за да се приемат за изпълнени свързаните с посочването на цената изисквания, установени в тази разпоредба. Тази юрисдикция трябва да провери по-специално дали непосочването на начина, по който се изчислява крайната цена, възпрепятства потребителя да вземе решение за сделка, след като е напълно осведомен, и следователно го подтиква да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел. Тя следва също да вземе предвид неразривно свързаните с използваното средство за комуникация ограничения, естеството и характеристиките на продукта, както и другите мерки, които търговецът действително е предприел, за да предостави информация на потребителите.*

(1) ОВ C 113, 1.5.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 19 май 2011 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof, Германия) — Mathilde Grasser/Freistaat Bayern

(Дело C-184/10) (1)

(Директива 91/439/ЕИО — Взаимно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Свидетелство за управление на моторни превозни средства, издадено от държава членка в нарушение на условието за пребиваване — Отказ за признаване от приемащата държава членка, основан единствено на нарушение на условието за пребиваване)

(2011/C 204/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Mathilde Grasser

Ответник: Freistaat Bayern

Предмет

Преюдициално запитване — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Тълкуване на член 1, параграф 2, член 7, параграф 1, буква б) и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 62) — Свидетелство за управление, издадено от държава членка, на гражданин на друга държава членка, който към момента на издаването на свидетелството за управление има обичайно пребиваване в тази друга държава членка и спрямо когото никога не е прилагана мярка за отнемане на националното му свидетелство за управление — Възможност за държавите членки да откажат признаването на свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, като се позовават изключително на нарушение на изискването за пребиваване

Диспозитив

Член 1, параграф 2, член 7, параграф 1, буква б), както и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства, изменена с Директива 2008/65/ЕО на Комисията от 27 юни 2008 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат приемаща държава членка да откаже да признае на нейна територия свидетелство за управление, издадено от друга държава членка, ако въз основа на данните, вписани в това свидетелство, се установи, че не е било спазено условието за обичайно пребиваване, предвидено в член 7, параграф 1, буква б) от тази директива. В това отношение обстоятелството, че приемащата държава членка не е предприела спрямо притежателя на свидетелството каквито и да било мерки по смисъла на член 8, параграф 2 от посочената директива, е без значение.

(1) ОВ C 179, 3.7.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 19 май 2011 г. (преюдициални запитвания от Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Испания) — David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)/Gerardo García SL

(Съединени дела C-256/10 и C-261/10) ([1])

(Директива 2003/10/ЕО — Стойности на експозиция — Шум — Защита от шум — Полезно действие)

(2011/C 204/19)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Страни в главното производство

Ищци: David Barcenilla Fernández (C-256/10), Pedro Antonio Macedo Lozano (C-261/10)

Ответник: Gerardo García SL

Предмет

Преюдициални запитвания — Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León — Тълкуване на Директива 2003/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 февруари 2003 година относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рисковете от физически агенти (шум) (седемнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 42, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 169) — Надвишаване на стойностите на експозиция на шум за предприемане на действие, целящо да се избегне или намали експозицията — Полезно действие на директивата

Диспозитив

1. *Директива 2003/10/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 февруари 2003 година относно минималните изисквания за здраве и безопасност, свързани с експозицията на работниците на рисковете от физически агенти (шум) (седемнадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО), изменена с Директива 2007/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г., трябва да се тълкува в смисъл, че работодател, в чието предприятие дневното равнище на експозиция на работниците на шум надвишава 85 db(A), измерено без да се отчита ефектът от използването на лични предпазни средства за защита от шум, не изпълнява произтичащите от тази директива задължения със самото предоставяне на работниците на предпазни средства за защита от шум, позволяващи да се намали под 80 db(A) дневната експозиция на шум, тъй като този работодател има задължението да приведе в действие програма от технически или организационни мерки, целящи да ограничат такава експозиция на шума до равнище под 85 dB(A), измерено без да се отчита ефектът от използването на личните предпазни средства за защита от шум.*

2. *Директива 2003/10, изменена с Директива 2007/30, трябва да се тълкува в смисъл, че не изисква работодател да заплаща добавка към заплатата на работниците, които са изложени на равнище на шум над 85 dB(A), измерено без да се отчита ефектът от използването на лични предпазни средства за защита от шум, само поради факта че не е привел в действие програма от технически или организационни мерки, целящи да ограничат дневното равнище на експозиция на шум. Националното право обаче трябва да предвиди подходящи механизми, гарантиращи че работник, изложен на равнище на шум над 85 dB(A), измерено без да се отчита ефектът от използването на лични предпазни средства за защита от шум, може да изисква от работодателя изпълнението на превантивните задължения, предвидени в член 5, параграф 2 от тази директива.*

([1]) ОВ C 221, 14.8.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 19 май 2011 г. — Union Investment Privatfonds GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Unicre-Cartão International De Crédito SA

(Дело C-308/10 P) ([1])

(Жалба — Марка на Общността — Производство по възражение — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 74, параграф 2 — Доказателства, които не са предоставени в подкрепа на възражението в предвидения за тази цел срок — Невзимане предвид — Правомощие за преценка на апелативния състав)

(2011/C 204/20)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Union Investment Privatfonds GmbH (представител: J. Zindel, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider), Unicre-Cartão International De Crédito SA

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Общия съд (трети състав) от 27 април 2010 г. — Union Investment Privatfonds/СХВП — Unicre-Cartão International De Crédito, с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна, подадена от притежателя на националните фигуративни марки UniFLEXIO, UniVARIO и UniZERO за стоките и услугите от класове 35 и 36, насочена срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 10 октомври 2006 г., с което се отхвърля жалбата, подадена срещу решението на отдела по споровете за отхвърляне на възражението на жалбоподателя, подадено срещу регистрацията на фигуративната марка на Общността unibanco за стоките от класове 36 и 38 — Погрешно тълкуване на член 74, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 40/94 — Правомощие за преценка на апелативния състав, що се отнася до доказателствата, които не са предоставени в подкрепа на възражението в предвидения за тази цел срок

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*

2. *Осъжда Union Investment Privatfonds GmbH да понесе съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 246, 11.9.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 18 май 2011 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Delphi Deutschland GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Дело C-423/10) [1]

(Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Електрически конектори — Подпозиция 8536 69 — Щепсели и щекери)

(2011/C 204/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Delphi Deutschland GmbH

Ответник: Hauptzollamt Düsseldorf

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.), изменен с Регламенти (ЕО) на Комисията № 1810/2004 от 7 септември 2004 г. (ОВ L 327, стр. 1), № 1719/2005 от 27 октомври 2005 г. (ОВ L 286, стр. 1) и № 1549/2006 от 17 октомври 2006 г. (ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 21, стр. 3.) — Електрически съединители, които се защипват за края на проводника и са вградени в пластмасова кутия и по този начин свързват два кабела — Класиране в подпозиция 8536 69 от Комбинираната номенклатура

Диспозитив

Подпозиция 8536 69 от Комбинираната номенклатура, напираща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменена за 2005 г., 2006 г. и 2007 г., съответно с Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 година, Регламент (ЕО) № 1719/2005 на Комисията от 27 октомври 2005 година и Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 година, трябва да се тълкува в смисъл, че електрически конектори като тези, предмет на делото в главното производство, не са изключени от посочената подпозиция, поради това че не осигуряват изолацията на проводника в точката на свързване или че представляват само една част от произвежданите впоследствие щепсели и щекери, при положение че те позволяват осъществяване на операции за свързване към електрическата мрежа на апарати, кабели, печатни платки и т.н. само чрез поставяне на щепсела (мъжки контакт) във вътрешността на щекера (женски контакт) без операции по сглобяване.

[1] ОВ C 317, 20.11.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 18 март 2011 г. — Folien Fischer AG и Fofitec AG/RITRAMA SpA

(Дело C-133/11)

(2011/C 204/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищци: Folien Fischer AG и Fofitec AG

Ответник: RITRAMA SpA

Преюдициални въпроси

Следва ли член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела [1] да се тълкува в смисъл, че съдилищата, които са компетентни по дела за непозволено увреждане, са компетентни да разгледат и отрицателен установителен иск, с който възможният причинител на вредите цели да установи, че в определена житейска ситуация (в конкретния случай — при нарушение на разпоредбите на картелното право) евентуалното увредено лице не разполага с права, произтичащи от непозволено увреждане?

[1] ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Frankfurt am Main (Германия) на 28 март 2011 г. — Condor Flugdienst GmbH/Jürgen Dörschel

(Дело C-151/11)

(2011/C 204/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Condor Flugdienst GmbH

Ответник: Jürgen Dörschel

Преюдициални въпроси

1. Има ли пътникът право на обезщетение по член 7 от Регламента [1], когато след заминаването по разписание полетът е прекъснат и преди да достигне летището на пристигане, самолетът се връща обратно на летището на заминаване, като в крайна сметка заминава отново с достатъчно голямо закъснение, за да се породи право на обезщетение?

2. Налице ли е прекъсване още когато след затварянето на вратите на самолета превозът не бъде продължен? От кой момент е налице не забавено, а прекъснато заминаване?

(1) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Arbeitsgericht München (Германия) на 28 март 2011 г. — Johann Odar/Baxter Deutschland GmbH

(Дело C-152/11)

(2011/C 204/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht München

Страни в главното производство

Ищец: Johann Odar

Ответник: Baxter Deutschland GmbH

Преюдициални въпроси

1. С национална разпоредба, в която се предвижда, че може да се приема за допустимо различно третиране, основано на възраст, доколкото в рамките на професионалните схеми за социална сигурност социалните партньори в предприятието [работодателят и работническият съвет (Betriebsrat)] изключват определени работници от кръга на лицата с право на обезщетение по съответния социален план (Sozialplan), като приемат, че са финансово осигурени, поради обстоятелството, че имат право на пенсия, включително, след като са получавали обезщетение за безработица, нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на възраст, съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (1), или такова неравно третиране е обосновано съгласно член 6, параграф [1], второ изречение, буква а) от Директива 2000/78/ЕО?

2. С национална разпоредба, в която се предвижда, че може да се приема за допустимо различно третиране, основано на възраст, доколкото в рамките на професионалните схеми за социална сигурност социалните партньори в предприятието [работодателят и работническият съвет (Betriebsrat)] изключват определени работници от кръга на лицата с право на обезщетение по съответния социален план, като приемат, че са финансово осигурени, поради обстоятелството, че имат право на пенсия, включително, след като са получавали обезщетение за безработица, нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на увреждане, съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО?

3. С разпоредба от професионална схема за социална сигурност, в която се предвижда различен начин на изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение на работниците на възраст над 54 години, уволнени поради наличие на производствени причини — като се взема предвид най-ранната възможна дата, на която тези работници могат да се пенсионират и за разлика от общия метод за изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, при който се взема по-специално предвид конкретната продължителност на трудовия стаж на лицето предприятието, на работниците [в първата хипотеза] се изплаща обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение в по-малък размер, който обаче възлиза поне на половината от дължимото в общия случай обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение — нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на възраст, съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО, или такова неравно третиране е обосновано съгласно член 6, параграф [1], второ изречение, буква а) от Директива 2000/78/ЕО?

4. С разпоредба от професионална схема за социална сигурност, в която се предвижда алтернативен начин на изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение на работниците на възраст над 54 години, уволнени поради наличие на производствени причини — като се взема предвид най-ранната възможна дата, на която тези работници могат да се пенсионират и за разлика от общия метод за изчисляване на дължимото обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, при който се взема по-специално предвид конкретната продължителност на трудовия стаж на лицето в предприятието, на работниците [в първата хипотеза] се изплаща по-малко обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, чийто размер обаче възлиза поне на половината от дължимото в общия случай обезщетение при прекратяване на трудово правоотношение, като при този алтернативен метод на изчисляване на дължимото обезщетение се взема предвид датата, на която се придобива право на пенсия за осигурителен стаж и възраст поради увреждане — нарушава ли се забраната за дискриминация, основана на увреждане съгласно членове 1 и 16 от Директива 2000/78/ЕО?

(1) ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Република Полша) на 1 април 2011 г. — Bawaria Motors Sp. z o.o. и Minister Finansów

(Дело C-160/11)

(2011/C 204/25)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Bawaria Motors Sp. z o.o., Minister Finansów

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 313, параграф 1 и член 314 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (1) във връзка с членове 136 и 315 от нея да се тълкуват в смисъл,

че допускат данъчнозадължените дилъри да прилагат специалния режим за облагане на маржа на цената при доставката на стоки втора употреба включително когато препродават леки автомобили и други моторни превозни средства, които са закупили при условията на освобождаването, предвидено във вътрешното полско право с член 13, параграф 1, точка 5 от Наредбата на министъра на финансите от 28 ноември 2008 г. за прилагането на някои разпоредби от Закона за данъка върху стоките и услугите (Dz. U. № 212, позиция 1336, изменена) за доставката на леки автомобили и други моторни превозни средства, извършвана от данъчнозадължени лица, които при придобиването им са имали право само на частично приспадане на ДДС на основание член 86, параграф 3 от Закона от 11 март 2004 г. за данъка върху стоките и услугите (Dz. U. № 54, позиция 535, изменен), ако тези автомобили и превозни средства са стоки втора употреба по смисъла на член 43, параграф 2 от Закона за данъка върху стоките и услугите и на член 311, параграф 1, точка 1 от Директива 2006/112?

([1]) ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Ireland (Ирландия) на 13 април 2011 г. — HID, BA/Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Дело C-175/11)

(2011/C 204/26)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподатели: HID, BA

Ответници: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбите на Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. ([1]) или общите принципи на правото на Европейския съюз допускат ли държава членка да предприеме административни мерки, които изискват дадена категория молби за убежище, определени въз основа на националността или на държавата по произход на търсещия убежище, да бъдат разглеждани и по тях да има произнасяне по реда на ускорена или приоритетна процедура?

2. Член 39 от посочената Директива на Съвета, във връзка със съображение 27 от нея и с член 267 ДФЕС, може ли да се тълкува в смисъл, че изискването от него ефективно правно средство за защита е предоставено от националното право когато функцията на контрол или обжалване на произнасянето като първа инстанция по молбите е възложена по закон на обжалването пред съд, създаден въз основа на акт на парламента с правомощие да се произнася с правнообвързващи решения спрямо търсещите убежище по всички относими към молбите правни и фактически въпроси, независимо от съществуването на административни или организационни отношения, които включват всички или някой от следните елементи:

— министър от правителството разполага с известно право на преценка за преразглеждане на постановено по дадена молба отрицателно решение;

— съществуват организационни или административни връзки между органите, които се произнасят с решение като първа инстанция и тези, които се произнасят при обжалване;

— обстоятелството, че решаващите членове на съда се назначават от министъра и осъществяват правомощията си при непълно работно време за период от три години, като получават възнаграждение за всяко дело;

— министърът разполага с правомощие да дава насоки от вида на посочените в членове 12 и 16(2B), буква б), и на член 16, параграф 11 от споменатия закон?

([1]) ОВ L 326, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 242.

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 22 април 2011 г. — Daniela Mühlleitner/Ahmad Yusufi и Wadat Yusufi

(Дело C-190/11)

(2011/C 204/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Daniela Mühlleitner

Ответник: Ahmad Yusufi и Wadat Yusufi

Преюдициални въпроси

За да се прилага член 15, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Регламент „Брюксел I“) ([1]), необходимо ли е договорът между потребителя и търговеца да е сключен от разстояние?

([1]) ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Иск, предявен на 20 април 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-193/11)

(2011/C 204/28)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като на основание член 119, параграф 3 от Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Закона от 11 март 2004 година за данъчното облагане на стоки и услуги, наричан по-нататък „полският Закон за ДДС“) е прилагала специалния режим по ДДС за туристическите агенти спрямо продажби на туристически услуги на лица, които не са пътуващи лица, Република Полша не е изпълнила задълженията си по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ([1]),

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според Комисията прилагането от Република Полша, на основание член 119, параграф 3 от полския Закон за ДДС, на специалния режим по ДДС за туристическите агенти и в случаите, когато получателят на туристическата услуга не е пътуващо лице, противоречи на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО, които понастоящем са в сила.

В подкрепа на становището си Комисията посочва, че членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО съответстват на текста на предходния член 26 от Шеста директива за ДДС. Според нея текстовете на пет от шестте официални езика към тогавашния момент (т.е. всички без английски език) са напълно съгласувани и последователно използват термина „пътуващо лице“ в целия текст на член 26. Комисията твърди, че терминът „клиент“ [„nabywca“] е употребен само в няколко езикови редакции на член 306 от Директива 2006/112/ЕО, които изхождат от текста на английски език. И в тези случаи обаче в следващите разпоредби, свързани със специалния режим (членове 307—310), било използвано понятието „пътуващо лице“, което показвало, че понятието „клиент“ е неправилно използвано в член 306.

На следващо място, според Комисията дори да се възприеме тезата, че целта на специалния режим по ДДС за туристическите агенти, т.е. опростяването при приключването на сметките, може да се постигне в по-голяма степен с тълкуване, което изхожда от понятието „клиент“, от практиката на Съда следвало, че няма как прилагането на въпросния режим да се основе изключително на телеологично тълкуване, което е несъвместимо с ясното решение на законодателя на Съюза, видно от съдържанието на нормите, които понастоящем са в сила.

([1]) ОВ L 347 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Жалба, подадена на 28 април 2011 г. от Италианската република срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 3 февруари 2011 г. по дело T-3/09, Италианска република/Европейска комисия

(Дело C-200/11 P)

(2011/C 204/29)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Да се отмени Решение на Общия съд по дело T-3/09 и да се вземе решение по същество относно Решение на Комисията от 21.10.2008 година за държавна помощ C 20/2008 (ex N 62/2008), която Италия възнамерява да приведе в действие като изменение на схема за държавна помощ № 59/2004 относно временния защитен механизъм за корабостроене, с окончателен № C(2008) 6015.

Правни основания и основни доводи

Италианската република обжалва пред Съда Решение на Общия съд от 3 февруари 2011 г. по дело T-3/09, с което Общият съд на Европейския съюз отхвърля жалбата на Италия срещу Решение на Комисията от 21.10.2008 г. относно държавна помощ C 20/2008 (ex N 62/2008), която Италия възнамерява да приведе в действие като изменение на схема за държавна помощ № 59/2004 относно временния защитен механизъм за корабостроене, с окончателен № C(2008)6015, за която Италианската република е била уведомена на 22.10.2008 г. с докладна записка № SG-Greffe (2008) D/206436 от 22.10.2008 г.

В подкрепа на жалбата си Италианската република изтъква четири правни основания.

Първо правно основание. Фактическа грешка и нарушение на член 87, параграф 1 ЕО и на член 88, параграф 3 ЕО, както и на член 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 659/1999 ([1]) и на член 4 от Регламент (ЕО) № 794/2004 ([2]).

Италия възнамерява да включи в Закона за бюджета за 2008 г. финансирането на помощта за корабостроенето по Закона за бюджета за 2004 г. и по Министерско постановление 2.2.2004, което финансиране вече е одобрено от Комисията въз основа на Регламент (СЕ) № 1177/2002 ([3]) (Регламент ВЗМ), без да променя изискванията за самата помощ, нито предприятията и договорите, които могат да се ползват от нея. Всъщност финансирането е изчерпано, тъй като постъпват повече молби от предвидените. Поради присъщата ѝ структура, за този вид помощ не може да се предвиди предварително определена обща сума; следователно включването на финансирането на помощта [в Закона за бюджета за 2008 г.] не е равнозначно на съществено изменение на вече одобрената помощ, тоест на нова помощ. Общият съд е допуснал грешка като не е отчел тези обстоятелства.

Второ правно основание. Нарушение на членове 2, 3, 4 и 5 от Регламент (ЕО) № 1177/2002.

Комисията приема, че Законът за бюджета за 2008 г. представлява нова помощ, тъй като схемата по Регламент ВЗМ изтича на 31 март 2005 г. и престава да се прилага след тази дата. Това не е точно, тъй като тази дата се отнася само до крайния срок, в който трябва да бъдат сключени договорите за изграждане на кораби, за които може да се получи помощ; в същият регламент обаче се предвижда, че помощите трябва да бъдат изплатени на предприятията, които доставят корабите в срок от три години от датата на сключване на договора (с изключение на удължаване за не повече от три допълнителни години). Следователно регламентът е приложим към тези договори поне до 31 март 2008 г. Одобреният на 24.12.2007 г. Закон за бюджета за 2008 г. е мярка именно в приложението на регламента, която има за цел да позволи изплащането на помощите по всички договори, сключени до 31 март 2005 г. Правната основа на тази мярка е Регламент ВЗМ, който Комисията трябва да приложи, за да я одобри. Общият съд е допуснал грешка като е приел, че на 31 март 2005 г. се прекратяват правомощията на Комисията да преценява свързаните с корабостроенето мерки с оглед на Регламент ВЗМ, дори когато се отнасят до договори, сключени до 31 март 2005 г.

Трето правно основание. Нарушение на членове член 87, параграфи 2 и 3 ЕО и на член 88, параграф 3 ЕО. Нарушение на съществени процесуални правила поради липсата на мотиви (член 253 ЕО).

Комисията приема, че в нито една норма от Договора или от други източници се съдържа изискване помощта по Закона за бюджета за 2008 г. да е съвместима с общия пазар. Това е неправилно, тъй като става дума за защита на общностното корабостроене от корейския дъмпинг, което може да доведе до прилагане на член 87, параграф 3, буква б) ЕО (важни проекти от общоевропейски интерес) или на член 87, параграф 3, буква в) ЕО (помощи за улесняване развитието на определен икономически сектор) и във всички случай на принципа на пропорционалност: предоставянето на помощ само за едни договори, но не и за други поради изчерпване на финансирането всъщност би било непропорционално средство за защита на публичните финанси, доколкото би довело до сериозно нарушение на конкуренцията между засегнатите предприятия. Комисията не е разгледала нито една от тези възможни основания за дерогиране на забраната за държавни помощи. Общият съд е допуснал грешка като е приел, че Италия не е посочила нито едно основание за дерогиране на забраната за държавни помощи по-специално поради нервното третиране и нарушаването на конкуренцията, които биха били налице ако се откаже помощ на едни предприятия и се предостави на други, които се намират в същото положение. Освен това Общият съд е допуснал грешка като е приел, че решението на Комисията е надлежно мотивирано.

Четвърто правно основание. Нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на равно третиране (недопускане на дискриминация).

След като Комисията одобрява схемата по МП 2.2.2004 възникват оправдани правни очаквания, че ще бъде одобрен и закона, в който само се предвижда финансирането на същата тази схема. Това се налага и от принципа на равно третиране и недопускане на дискриминация, тъй като поради изчерпване на финансирането само някои оператори получават помощ, а други, които се намират в същото положение, не я получават. Общият съд е допуснал грешка като е приел, че за Италия и за заинтересованите лица е било ясно, че решението за одобрение от 2004 г. ограничава помощите, които ще бъдат предоставени, до обща сума в размер на 10 милиона евро. Напротив съществува разбиране, че всички лица, които имат право на помощ, ще могат да я получат.

([1]) ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр.41.
([2]) ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр.42.
([3]) ОВ L 172, стр. 1.

Жалба, подадена на 27 април 2011 г. от Union of European Football Associations (UEFA) срещу решение на Общия съд (седми състав) от 17 февруари 2011 г. по дело T-55/08, Union of European Football Associations (UEFA)/Европейска комисия

(Дело C-201/11 P)

(2011/C 204/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Union of European Football Associations (UEFA) (представители: D. Anderson QC, D. Piccinin, Barrister, B. Keane, Solicitor, T. McQuail, Solicitor)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Белгия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено поради следните правни основания:

а) Общият съд допуснал грешка при прилагането на Директива 89/552 ([1]), както с оглед на изискването за яснота и прозрачност, така и на квалифицирането на европейското първенство като събитие от голямо значение за обществото.

б) Общият съд допуснал грешка при прилагането на разпоредбите на Договора относно конкуренцията.

в) Общият съд допуснал грешка при прилагането на разпоредбите на Договора относно свободното предоставяне на услуги и пропорционалността.

г) Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото на собственост на UEFA.

д) Общият съд допуснал грешка като приел, че обжалваното решение съдържало достатъчно мотиви във връзка с (i) квалифицирането на европейското първенство като събитие от голямо значение за обществото, (ii) конкуренцията, (iii) свободното предоставяне на услуги и (iv) правото на собственост.

([1]) Директива 89/552/ЕИО от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215).

Жалба, подадена на 13 май 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, Siemens AG Österreich и др./ Комисия

(Дело C-231/11 P)

(2011/C 204/31)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A. Antoniadis, R. Sauer, N. von Lingen)

Други страни в производството: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA

Искания на жалбоподателя

Комисията иска:

На първо място, във връзка със спора по главното дело:

— да се отмени точка 2 от диспозитива на Решението на Общия съд от 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, основаваща се на констатациите на Общия съд в точка 157 от обжалваното решение, според която Комисията е длъжна да определи припадащата се на отделното дружество част от сумите, за чието заплащане съответните дружества отговарят солидарно;

— да се отмени точка 3 от диспозитива на Решението на Общия съд от 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, тъй като на основание на констатациите в точка 158 във връзка с точки 245, 247, 262 и 263 от обжалваното решение Общият съд налага нова глоба, като включително преразпределя припадащите се на отделните дружества части от наложената глоба;

на второ място, при условията на евентуалност:

— да се отмени Решение на Общия съд от 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, доколкото с точка 157 от обжалваното решение се предвижда задължение на Комисията да определи припадащата се на отделното дружество част от сумите, за чието заплащане съответните дружества отговарят солидарно;

— да се отмени Решение на Общия съд от 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, доколкото съгласно констатациите в точка 158 от обжалваното решение във връзка с точки 245, 247, 262 и 263 от това решение се преразпределят припадащите се на отделните дружества части от наложената глоба, като по този начин Общият съд изменя решение на Комисията от 24 януари 2007 година (C(2006) 6762 окончателен) по преписка COMP/38.899 — *Комутационни апарати с газова изолация*);

на трето място:

— да се отхвърлят жалбите по дела T-122/07, T-123/07 и T-124/07 в частта им, в която се иска отмяна на член 2, букви й), к) и л) от Решение C(2006) 6762 окончателен;

на четвърто място:

— да се осъдят ответниците в производството по обжалване и жалбоподатели в производството пред Общия съд да заплатят съдебните разноски в производството по обжалване и в първоинстанционното съдебно производство.

Правни основания и основни доводи

1. Като задължава Комисията да определи припадащата се на всяко дружество част от сумите, за чието заплащане съответните дружества отговарят солидарно, от една страна, Общият съд не взема предвид обстоятелството, че съгласно член 23 от Регламент № 1/2003 правомощията и задълженията на Комисията в това отношение са ограничени, а, от друга страна, създава предпоставки за намеса в националните правни системи. Посочените правомощия и задължения на Комисията са насочени към външните отношения, т.е. обхващат правомощието на Комисията да налага глоби и в зависимост от конкретния случай — да определя кои от засегнатите от решението страни отговарят солидарно. Породени в резултат на определянето на солидарната отговорност вътрешни отношения между солидарните длъжници, включително възможността за предявяване на евентуални регресни искове между тях, се уреждат обаче от националното право на държавите членки.

2. Общият съд превишава правомощието си за неограничен последващ контрол, тъй като в рамките на тези вътрешни отношения определя припадащата се на всяко дружество част от наложената глоба във фиксиран размер, като държи сметка за възможността за предявяване на регресни искове пред националните съдилища.

3. Общият съд установява задължение за Комисията да уреди всеобхватно правните последици от определянето на солидарната отговорност, но това задължение не може да се обоснове с принципа за индивидуална определеност на налаганото наказанието, на който се позовава Общият съд; освен това посоченото задължение противоречи на принципа за отговорността на предприятията за нарушения на членове 101 и 102 ДФЕС.

4. Общият съд постановява решение *ultra petita* и нарушава принципите на спорното производство, тъй като във вътрешните отношения между солидарните длъжници преразпределя припадащите им се части от наложената глоба и по този начин косвено променя Решението на Комисията, без да е налице съответно искане и без да излага достатъчно мотиви във връзка с това.

5. Освен това Общият съд нарушава задължението си за мотивиране, тъй като, от една страна, от текста на решението не могат достатъчно ясно да бъдат извлечени основните аргументи в подкрепа на направените изводи, а от друга страна, Общият съд не обсъжда изложените от Комисията доводи по отношение на солидарната отговорност.

6. Накрая с решението се оказва намеса в правото на преценка на Комисията да определи кои са правните субекти, които са отговорни за съответното нарушение.

Жалба, подадена на 16 май 2011 г. от Siemens Transmission & Distribution Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, Siemens AG Österreich и др./Комисия

(Дело C-232/11 P)

(2011/C 204/32)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Siemens Transmission & Distribution Ltd (представители: H. Wollmann, F. Urlesberger, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution SA, Nuova Magrini Galileo SpA, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

— да се измени точка 3, четвърто тире от обжалваното съдебно решение, като се намали наложената на Reyrolle глоба поне със 7 400 000 EUR;

— при условията на евентуалност — да се отмени частично обжалваното съдебно решение, доколкото в точка 3 се засягат интересите на Reyrolle, и делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане;

— във всички случаи да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва, че е нарушен принципът за индивидуална определеност на наложеното наказание. При упражняване на правомощието си за неограничен последващ контрол Общият съд прилага неправилно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, като налага санкция на предприятието Rolls-Royce/Reyrolle за периода 1988 г.—1998 г. не въз основа на актуалното положение на това дружество, а като взема предвид икономическата мощ на стопанска единица, която възниква едва няколко години след това (вследствие на продажбата на Reyrolle на VA Technologie).

По-нататък жалбоподателят посочва, че е допуснато нарушение на ясно установения в практиката на Съда принцип на равното третиране и на принципа на пропорционалността. Според жалбоподателя във връзка с прилагането на член 31 от Регламент № 1/2003 Общият съд прилага систематично различни методи за изчисление, които увреждат значително повече жалбоподателя, отколкото останалите санкционирани предприятия. Жалбоподателят изтъква, че не са налице основания за обективно обосноваване на това неравно третиране.

Жалба, подадена на 16 май 2011 г. от Siemens Transmission & Distribution SA и Nuova Magrini Galileo SpA срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 3 март 2011 г. по свързани дела T-122/07—T-124/07, Siemens AG Österreich и др./Комисия

(Дело C-233/11 P)

(2011/C 204/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Siemens Transmission & Distribution SA и Nuova Magrini Galileo SpA (представители: H. Wollmann, F. Urlesberger, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат:

— да се отмени точка 2 от диспозитива на Решението на Общия съд (втори състав) от 3 март 2011 г. (по свързани дела T-122/07—T-124/07), отменящо член 2, букви й) и к) от решение C(2006) 6762 окончателен на Комисията от 24 януари 2007 година по преписка COMP/F/38.899 — Комутационни апарати с газова изолация;

— да се отмени точка 3, първо тире от обжалваното съдебно решение, като се потвърди член 2, букви й) и к) от решение C(2006) 6762 окончателен на Комисията от 24 януари 2007 година и във връзка с член 2, буква к) от посоченото решение на Комисията да се установи, че всеки един от солидарните длъжници следва да поеме спрямо останалите солидарни длъжници една трета от общата сума от 4 500 000 EUR;

— при условията на евентуалност — да се отмени точка 3, първо тире от обжалваното съдебно решение и делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане;

— при всички положения да се отмени точка 7 от обжалваното съдебно решение и да се осъди ответникът да заплати всички съдебни разноски в производството по дело T-124/07, както и в настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Като се произнася извън рамките на исканията на жалбоподателите, Общият съд отменя и наложената единствено на Schneider Electric SA глоба и по непозволен начин прибавя тази глоба към общия размер на солидарното задължение на жалбоподателите. Поради тази причина според жалбоподателите обжалваното съдебно решение противоречи на съществени правни принципи. Общият съд нарушава принципите за подаване и разглеждане на жалбите, а освен това и мълчаливо установения в член 263 ДФЕС принцип, че никой не може да образува съдебно производство от името и за сметка на трети лица.

Освен това според жалбоподателите, като се произнася извън рамките на направените от тях искания, Общият съд засяга обвързващата сила на решението на Комисията по отношение на Schneider Electric SA. С посоченото непозволено засягане на обвързващата сила на решението на Комисията се нарушава принципът на правната сигурност.

Жалбоподателите изтъкват, че не им е предоставен възможност да изразят становището си по най-важните констатации на Общия съд. Според жалбоподателите с последното Общият съд допуска процесуално нарушение, тъй като нарушава правото на жалбоподателите да бъдат изслушани в рамките на съдебното производство по смисъла на член 6 от ЕПКЧ.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — NLG/Комисия

(Съединени дела T-109/05 и T-444/05) [1]

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно елементите на разходите, произтичащи от задълженията за обществена услуга в областта на държавните помощи — Отказ на достъп — Изключение, свързано със защитата на търговските интереси на трета страна — Професионална тайна — Задължение за мотивиране — Равно третиране — Документи, произхождащи от държава членка)

(2011/C 204/34)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), по-рано Navigazione Libera del Golfo SpA (Неапол, Италия) (представители: S. Ravenna и A. Abate, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: P. Costa de Oliveira и V. Di Bucci)

Страни, встъпили в подкрепа интересите на ответника: Италианска република (представители: първоначално I. Braguglia и M. Fiorilli, avvocato dello Stato, впоследствие M. Fiorilli и R. Adam, и накрая I. Bruni, avvocato dello Stato) (дело T-444/05); Съвет на Европейския съюз (представители: B. Driessen и A. Vitro) (дело T-444/05); Caremar SpA (Неапол) (представители: първоначално G. M. Roberti, A. Franchi и G. Bellitti, впоследствие G. M. Roberti, G. Bellitti и I. Perego, avocats) (дела T-109/05 и T-444/05)

Предмет

Искане за отмяна на Решение D(2005) 997 от 3 февруари 2005 г. и на Решение D(2005) 9766 от 12 октомври 2005 г. на Комисията, с които на жалбоподателя се отказва достъп до някои данни, невзпроизведени в публикувания текст на Решение 2005/163/ЕО на Комисията от 16 март 2004 година относно държавните помощи, платени от Италия на дружествата за морски транспорт Adriatica, Caremar, Siremar, Saremar и Toremar (Gruppo Tirrenia) (ОВ L 53, 2005 г., стр. 29)

Диспозитив

1. *Отменя Решение D(2005) 997 на Комисията от 3 февруари 2005 г. в частта му относно отказа на достъп до подробности във връзка с елементите на допълнителните разходи, понасяни годишно от Caremar SpA и отнасящи се до услугите за превоз на пътници, предоставяни по линията Napoli-Beverello/Capri, както с фериботи, така и с бързи плавателни съдове.*

2. *Отхвърля жалбата по дело T-109/05 в останалата ѝ част.*

3. *Европейската комисия понася една трета от направените от нея съдебни разноски и една трета от тези, направени от Navigazione Libera del Golfo Srl (NLG), като последното понася две трети от направените от него съдебни разноски и две трети от тези, направени от Комисията по дело T-109/05.*

4. *Caremar понася направените от него съдебни разноски по дело T-109/05.*

5. *Отменя Решение D(2005) 9766 на Комисията от 12 октомври 2005 г.*

6. *Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски по дело T-444/05.*

7. *Италианската република, Съветът на Европейския съюз и Caremar понасят направените от тях съдебни разноски.*

[1] ОВ C 106, 30.4.2005 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Batchelor/Комисия

(Дело T-250/08) [1]

(Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, разменени при преценката на съвместимостта с правото на Общността на мерки, приети в областта на телевизионната дейност — Отказ на достъп — Изключение, свързано със защитата на процеса на вземане на решения — Изключение, свързано със защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит)

(2011/C 204/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Edward William Batchelor (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално F. Young, solicitor, A. Barav, barrister, и D. Reymond, avocat, впоследствие A. Barav, D. Reymond и F. Carlin, barrister)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално C. Docksey, C. O'Reilly и P. Costa de Oliveira, впоследствие C. O'Reilly и P. Costa de Oliveira)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на жалбоподателя: Кралство Дания (представители: B. Weis Fogh и S. Juul Jørgensen)

Встъпила страна в подкрепа на исканията на ответника: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: първоначално S. Behzadi-Spencer, L. Seeboruth и I. Rao, впоследствие I. Rao, подпомаган от G. Facenna и T. de la Mare, barristers)

Предмет

От една страна, искане за отмяна на решението на генералния секретар на Комисията от 16 май 2008 г., с което се отказва достъп до някои документи, разменени в рамките на преценката на съвместимостта с правото на Общността на мерките, взети от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия въз основа на член 3а от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, глава 6, том 1, стр. 215), и от друга страна, искане за отмяна на мълчаливия отказ на достъп до тези документи, който се счита за приет 9 април 2008 г.

Диспозитив

1. *Отхвърля като недопустима жалбата срещу мълчаливия отказ, който се счита за приет на 9 април 2008 г.*

2. *Отменя решението на генералния секретар на Комисията от 16 май 2008 г., освен в частта относно данните, включени в първите две приложения към писмото от 19 февруари 2007 г., по отношение на които данни е направено позоваване на предвиденото в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 изключение.*

3. *Комисията понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на г-н Edward William Batchelor.*

4. *Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на г-н Batchelor поради встъпването на тази държава членка.*

5. *Кралство Дания понася направените от него съдебни разноски.*

([1]) ОВ C 209, 15.8.2008 г.

Решение на Общия съд от 25 май 2011 г. — Prinz von Hannover/СХВП (Изображение на герб)

(Дело T-397/09) ([1])

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща герб — Абсолютно основание за отказ — Имитация от гледна точка на хералдиката на държавна емблема — Член 7, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 6, трето от Парижката конвенция)

(2011/C 204/36)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Ханновер, Германия) (представители: R. Stötzel и J. Hilger, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 юли 2009 г. (преписка R 1361/2008-1) относно заявка за регистрация на фигуративен знак, изобразяващ герба на Хановерската династия, като марка на Общността

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*

2. *Осъжда г-н Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 297, 5.12.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — ancotel/СХВП — Acotel (ancotel.)

(Дело T-408/09) ([1])

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „ancotel“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „ACOTEL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Съответни потребители)

(2011/C 204/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ancotel GmbH (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: H. Truelsen, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Acotel SpA (Рим, Италия) (представители: първоначално D. De Simone и D. Demarinis, avocats, впоследствие D. De Simone, D. Demarinis и J. Wrede, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 19 юни 2009 г. (преписка R 1385/2008-1) относно процедура по възражение между Acotel SpA и ancotel GmbH

Диспозитив

1. *Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 19 юни 2009 г. (преписка R 1385/2008-1).*

2. *СХВП понася направените от нея съдебни разноски, както и разноските, направени от ancotel GmbH.*

3. *Acotel SpA понася направените от него съдебни разноски.*

(1) ОВ C 312, 19.12.2009 г.

Решение на Общия съд от 25 май 2011 г. — São Paulo Alpargatas/СХВП — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)

(Дело T-422/09) (1)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „BAHIANAS LAS ORIGINALES“ — По-ранна национална фигуративна марка и по-ранна фигуративна марка на Общността „havaianas“ и по-ранна национална словна марка „HAVAIANAS“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 204/38)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: São Paulo Alpargatas, SA (Сао Пауло, Бразилия) (представители: P. Merino Baylos и A. Velázquez Ibáñez, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Enrique Fischer (Буенос Айрес, Аржентина) (представители: първоначално E. Rasche Aparicio, впоследствие M. de Justo Bailey, avocats)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решението на втори апелативен състав на СХВП от 17 август 2009 г. (дело R 1477/2008-2) във връзка с производството по възражение между São Paulo Alpargatas, SA и г-н Enrique Fischer.

Диспозитив

1. *Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 17 август 2009 г. (дело R 1477/2008-2).*

2. *СХВП понася собствените си съдебни разноски, както и тези на São Paulo Alpargatas, SA.*

3. *Г-н Enrique Fischer понася собствените си съдебни разноски.*

(1) ОВ C 297, 5.12.2009 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Space Beach Club/СХВП — Flores Gómez (SpS space of sound)

(Дело T-144/10) (1)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „SpS space of sound“ — По-ранни национални фигуративни марки и по-ранни фигуративни марки на Общността „space ibiza“, „space DANCE BARCELONA“, „space DANCE MADRID“, „space DANCE VALENCIA“, „space DANCE MALLORCA“, „space DANCE EIVISSA“, „space SPACE IBIZA WORLD“, „space DANCE“ и по-ранна национална словна марка „SPACE VIVA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 204/39)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Space Beach Club, SA (San Jorge, Ибиза, Испания) (представител: A. I. Alejos Cutili, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. F. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Miguel Ángel Flores Gómez (Мадрид, Испания) (представители: A. J. Vela Ballesteros и B. C. Lamas Begué, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 18 януари 2010 г. (преписка R 766/2009-2) относно производство по възражение между Space Beach Club, SA и Miguel Ángel Flores Gómez.

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*

2. *Осъжда Space Beach Club, SA да понесе съдебните разноски.*

(1) ОВ C 134, 22.5.2010 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Longevity Health Products/СХВП — Tecnifar (E-PLEX)

(Дело T-161/10) (1)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „E-PLEX“ — По-ранна национална словна марка „EPILEX“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 204/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Longevity Health Products, Inc. (Насау, Бахамски острови) (представител: J. Korab, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: R. Pethke)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA (Лисабон, Португалия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 5 февруари 2010 г. (преписка R 662/2009-4) относно производство по възражение между Tecnifar — Industria Tecnica Farmaceutica, SA и Longevity Health Products, Inc.

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*

2. *Осъжда Longevity Health Products, Inc. да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 148, 5.6.2010 г.

Решение на Общия съд от 24 май 2011 г. — Euro-Information/СХВП — (EURO AUTOMATIC CASH)

(Дело T-392/10) ([1])

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „EURO AUTOMATIC CASH“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 204/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Страсбург, Франция) (представител: A. Grolée, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 17 юни 2010 г. (преписка R 892/2010-2) относно заявка за регистрация на словния знак „EURO AUTOMATIC CASH“ като марка на Общността.

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата.*

2. *Осъжда Euro-Information — Européenne de traitement de l'information да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 301, 6.11.2010 г.

Определение на Общия съд от 19 май 2011 г. — Formenti Seleco/Комисия

(Дело T-210/09) ([1])

(Споразумение за асоцииране ЕИО-Турция — Внос на цветни телевизори от Турция — Иск за обезщетение — Погасителна давност — Недопустимост)

(2011/C 204/42)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Formenti Seleco SpA (Милано, Италия) (представители: A. Malatesta, G. Terracciano и S. Malatesta, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Scharf и D. Grespan)

Предмет

Иск за обезщетение, с който се цели поправяне на вредата, която ищецът твърди, че е претърпял в резултат на неприемането от страна на Комисията на необходимите мерки, за да се попречи на турските власти да нарушат Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция при определянето на произхода на цветни телевизори, внесени в Общността от Турция

Диспозитив

1. *Отхвърля иска като недопустим.*

2. *Осъжда Formenti Seleco SpA да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 167, 18.7.2009 г.

Определение на Общия съд от 23 май 2011 г. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej/Комисия

(Дело T-226/10) ([1])

(Жалба за отмяна — Представителство от адвокати, които нямат качеството на трета страна — Недопустимост)

(2011/C 204/43)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Варшава, Полша) (представителі: H. Gruszecka и D. Pawłowska, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представител: G. Braun и K. Mojzesowicz)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение C(2010) 1234 на Комисията от 3 март 2010 година, прието на основание член 7, параграф 4 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195), с което на полския регулаторен орган в областта на електронните съобщителни услуги и на пощенските услуги се разпорежда да оттегли два нотифицирани проекта за мерки относно националния пазар на едро на трафик по IP (трафик по IP) и пазара на едро на peering IP с мрежата на Telekomunikacja Polska S.A. (TP) (преписка PL/2009/1020).

Диспозитив

1. *Отхвърля жалбата като недопустима.*

2. *Осъжда Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej да заплати съдебните разноски.*

([1]) ОВ C 209, 31.7.2010 г.

Иск, предявен на 18 април 2011 г. — Staelen/Омбудсман

(Дело T-217/11)

(2011/C 204/44)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Claire Staelen (Бридел, Люксембург) (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, avocats)

Ответник: Европейски омбудсман

Искания на ищеца

Ищцата иска от Общия съд:

— да осъди Омбудсмана да ѝ заплати нетната сума от 559 382,13 EUR като обезщетение за материалните вреди за минало време, ведно с лихвите за забава, изчислени при лихвения процент на Европейската централна банка, увеличен с два пункта,

— да осъди Омбудсмана да внесе в общностната пенсионна схема вноските за пенсия в полза на ищцата, съответстващи на основните възнаграждения, изчислени за периода от юни 2005 г. до месец април 2011 г., а именно на базата на обща сума от 482 225,97 EUR,

— да осъди Омбудсмана да заплаща на ищцата месечно, считано от месец май 2011 г. до месец март 2026 г., нетните суми, съответстващи на заплатите, установени за длъжностните лица от функционална група AD, започващи от степен AD 9, стъпка 2, втора година, и като се има предвид нормална кариера на длъжностно лице от същата степен, както и съответни вноски в пенсионната схема в полза на ищцата, а също така и вноските в схемата за здравно осигуряване,

— да осъди Омбудсмана да заплати на ищцата сумата от 50 000 EUR като обезщетение за неимуществени вреди,

— да осъди Омбудсмана да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищцата излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от непровеждането на всички проучвания, оправдани за изясняване на всеки евентуален случай на лоша администрация в управлението на досието на ищцата от Европейския парламент. Ищцовата страна упреква ответника във виновно поведение и следователно в нарушаване на член 3, параграф 1 от Решение 94/262/ЕОВС, ЕО, Евратом относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана (ОВ L 113, 1994 г., стр. 15; Специално издание на български език, глава 1, том 1, стр. 132).

2. Второто правно основание е изведено от явна грешка в преценката, доколкото ответната страна е превишила границите на правото на преценка, с което е разполагала за разглеждането на основателността на жалбата и е допуснала грешка при изпълнение на задачите си от естество да увреди ищцата.

3. Третото правно основание е изведено от липса на безпристрастност, обективност и независимост, от недобросъвестност и от злоупотреба с власт, доколкото ответникът от една страна е сключил договор за сътрудничество с Европейския парламент, а от друга страна е избягвал неоправдано основните въпроси относно подадената жалба.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на принципа на полагане на грижа и принципа на добра администрация. Ищцовата страна упреква ответника на първо място, че не е взел предвид всички фактори, които биха могли да определят решението му, взето при разглеждането на положението на ищцата, на второ място, че е отказал да представи документите, на които ответникът е основал решението си и на трето място — че е нарушил разумния срок на процедурата.

Жалба, подадена на 28 април 2011 г. — Република Гърция/Комисия

(Дело T-233/11)

(2011/C 204/45)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: В. Asimakopulos, G. Kanellopulos, A. Iosifiou и P. Mylonopulos)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да се отмени обжалваното решение и

— да се разпореди на Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяната на Решение C(2011) 1006 окончателен на Европейската комисия от 23 февруари 2011 г. относно държавна помощ C 48/2008 (ex NN 61/2008), отпусната от Гърция на Ellinikos Chrysos A.E.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място, ответникът нарушил разпоредбите на Договора (член 107, параграф 1 и член 108, параграф 2 ДФЕС, предишни член 87, параграф 1 и член 88, параграф 2 ЕО), доколкото той ги е тълкувал и приложил погрешно, що се отнася до взаимодействието и преценката на реалните обстоятелства в случая във връзка с понятието за „държавни помощи“.

С първата част от това правно основание относно държавна помощ № 1 (продажба на мините Касандра на по-ниска от действителната пазарна цена) жалбоподателят твърди, че е налице: а) погрешна преценка относно съществуването на държавна помощ, доколкото е налице явна грешка по отношение на качеството на държавата на обикновен посредник и на липсата на участие на държавни средства при спорното преотстъпване; б) при условията на евентуалност, погрешна преценка на прилагането на критерия за частен инвеститор; в) по-нататък при условията на евентуалност, неправилна преценка, що се отнася до отпускането на държавната помощ поради явно погрешното изчисляване на стойността на мините, на терена и на минералните залежи, както и на твърдяното действително експлоатиране на мините към момента на продажбата; г) по-нататък при условията на евентуалност, погрешна преценка относно нарушаването на конкуренцията и засягането на търговията между държавите членки.

В подкрепа на втората част от първото правно основание относно държавна помощ № 2 (освобождаване от заплащането на данъка за прехвърляне на собственост) жалбоподателят изтъква погрешната преценка на отпуснатата помощ, както и на твърдяното нарушаване на конкуренцията и на засягането на търговията между държавите членки

Като второ правно основание той посочва, че изисквайки възстановяване на държавната помощ и накърнявайки принципите на пропорционалност, лоялно сътрудничество, правна сигурност и принципа на оправданите правни очаквания, ответникът е нарушил член 14, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 659/1999 ([1]).

В светлината на тези принципи ответникът допуснал грешка при преценката на опасността от нарушаване на конкуренцията, от една страна и ползите от продължаване дейността по експлоатиране на спорните мини, от друга страна.

Накрая, като трето правно основание жалбоподателят изтъква, че що се отнася до съществуването на държавна помощ и съвместимостта ѝ с вътрешния пазар, ответникът нарушил основните разпоредби във връзка със задължението за мотивиране (член 296 ДФЕС, предишен член 253 ЕО).

Ответникът не бил пояснил защо продажната цена на мините Касандра, която явно се основавала на частни средства, представлявала непосредствена или косвена загуба на държавни средства, която следвало да бъде отнесена към държавата, но също не бил пояснил защо според него в настоящия случай следвало да се заплатят както данъците за прехвърляне на собствеността на мините, така и за прехвърляне на собствеността на терена, а не само данъците за мините. Освен това при изчисляване на стойността на мините, на терена и на минералните залежи ответникът не отчел отпускането на държавната помощ и се основал избирателно отчасти на доклада Behre Dolbear и отчасти на собствената си субективна аргументация, която впрочем била противоречива, що се отнася до отрицателната стойност на закритите мини.

([1]) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО

Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — Lidl Stiftung/СХВП — Lactimilk (BELLRAM)

(Дело T-237/11)

(2011/C 204/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Германия) (представител: T. Träger, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lactimilk, SA (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

— Да отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 1 март 2011 г. по преписка R 1154/2009-4; и

— да осъди ответника да плати разноските.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „BELLRAM“ за стоки от клас 29 — Заявка за марка на Общността № 5074281

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: испанска фигуративна марка „RAM“ за стоки от клас 29, регистрирана под № 2414439; испанска фигуративна марка „Ram“ за стоки от клас 29, регистрирана под № 98550; испанска словна марка „RAM“ за стоки от клас 29, регистрирана под № 151890

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

С първото правно основание жалбаподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 63, параграф 2, член 75 и член 76 от Регламент (ЕО) на Съвета №207/2009 (наричан по-нататък „РМС“), както и правото му на изслушване, тъй като апелативният състав не е приканил страните да представят становище по неговото намерение на замени разглежданата заявка за регистрация, на която е направено позоваване в подкрепа на възражение.

Във второто си правно основание жалбоподателят счита, че обжалваното решение нарушава член 41 от РМС, във връзка с правило 15, параграф 2, буква е) от Регламента за прилагане, тъй като апелативният състав е взел предвид стоки, които не са били идентифицирани правилно във възражението и не е бил спазен срока за подаване на възражението.

С третото си правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 42, параграф 2, член 42, параграф 3 и член 15 от РМС, тъй като апелативният състав не е оценил правилно естеството на регистрираните стоки, въпреки представените доказателства за използване.

С четвъртото си правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 76 от РМС, във връзка с правило 50, параграф 1 и правило 19, параграфи 1 и 3 от Регламента за прилагане, тъй като апелативният състав неправилно се е основал на твърдян повишен отличителен характер на по-ранната марка.

Накрая, в петото правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 8, параграф 1, буква б) от РМС, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че е налице висока степен на сходство между стоките. Що се отнася до сходството между знаците апелативният състав не е приел за установено, че между знаците няма сходство или че има само далечно сходство, дължащо се на еднаквите букви в „BELLRAM“ на испански език. Знаците „BELLRAM“ и „RAM“ не можели да бъдат объркани, защото между стоките има далечно сходство, а знаците не били сходни или между тях имало само далечно сходство.

Жалба, подадена на 3 май 2011 г. — Sigma Alimentos Exterior/Комисия

(Дело T-239/11)

(2011/C 204/47)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sigma Alimentos Exterior, SL (Мадрид, Испания) (представител: M. Ferre Navarrete, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12, параграф 5 от кодифицирания текст на Закона за корпоративното данъчно облагане (КТЗКДО) съдържа елементи на държавна помощ,

— при условията на евентуалност, да се отмени член 1, параграф 1 от обжалваното решение, доколкото в него се обявява, че член 12, параграф 5 от КТЗКДО съдържа елементи на държавна помощ, когато се прилага към придобивания на дялови участия, които предполагат поемане на контрол,

— при условията на евентуалност спрямо предходното искане, да се отмени член 4 от обжалваното решение, доколкото според него нареждането за възстановяване се прилага спрямо операции, осъществени преди публикуването в Официален вестник на Европейския съюз на окончателното решение, което е предмет на настоящата жалба.

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят в настоящото производство е придобил участия в дружества, установени в Съединените американски щати и в Перу в периода 2008—2010 година, прилагайки амортизацията на предприятието поради придобиване на мажоритарни участия в тези дружества съгласно член 12, параграф 5 от КТЗКДО.

На 12 януари 2011 г. Комисията приема обжалваното Решение C(2010) 9566 окончателен относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества №°45/07 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007). В резултат от това решение испанската данъчна администрация започва проверки с цел коригиране на практикуваните от жалбоподателя амортизации.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от неизпълнението на необходимите условия за това мярката да бъде приета за държавна помощ.

   — Жалбоподателят твърди в това отношение, че основната причина, поради която разглежданата в настоящия случай система за данъчно облагане не може да се счита за държавна помощ, е липсата на избирателен характер на посочената мярка. Всъщност Комисията допуска грешка, приемайки, че е налице фактическа избирателност въз основа на насърчаването на вътрешните придобивания и изискването за участие в размер поне на 5 %. Според жалбоподателя Комисията е направила това заключение, тъй като не е взела предвид анализ на типологията и на секторите на дейност на предприятията, които са приложили тази система.

2. Второто правно основание е изведено от липсата на мотивация на решението.

   — Жалбоподателят счита, че във всяко едно отношение доводите, които Комисията използва, за да обясни защо според нея не съществуват изрични правни пречки за придобиването на дружества в Съединените американски щати и Перу, са недостатъчни.

Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — L'Oréal/СХВП — United Global Media Group (MyBeauty)

(Дело T-240/11)

(2011/C 204/48)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: L'Oréal (Париж, Франция) (представители: A. von Mühlendahl и S. Abel, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: United Global Media Group, Inc. (El Segundo, САЩ)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 3 февруари 2011 по преписка № R 898/2010-1,

— да се осъди ответникът да заплати разноските, включително разноските на жалбоподателя пред апелативния състав или

— при условията на евентуалност, да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав, ако тя встъпи в производството пред Общия съд, да заплати съдебните разноски, включително разноските на жалбоподателя пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративната марка „MyBeauty TV" за стоки от класове 3, 35 и 41 — Заявка за марка на Общността № 6406755.

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: Другата страна в производството основава възражението си на член 8, параграф 4 от Регламента относно марката на Общността, твърдейки, че е притежател на редица по-ранни нерегистрирани марки, които са сходни на марката на заявителя.

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението. По отношение на разноските отделът по споровете отбелязва, че ответникът, като загубилата делото страна, следва да бъде осъден да заплати разноските на жалбоподателя по представителството му, но тъй като последният не е назначил представител по смисъла на член 93 от Регламента относно марката на Общността, той не е претърпял подобни разходи.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата и осъжда жалбоподателя да заплати разноските на ответника.

Изложени правни основания: Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение трябва да се отмени, защото нарушава член 85, параграф 1 от Регламент № 207/2009 на Съвета. Според тази разпоредба губещата страна в производство по възражение трябва да заплата разноските, направени от спечелилата страна, за нуждите на производството. Член 85, параграф 1 от Регламента не ограничава това задължение до разноските, направени в резултата на упълномощаване на професионален представител по смисъла на член 93, параграф 1 от Регламента. Правило 94 от Регламента за прилагане на Регламент № 40/94 също не съдържа разпоредба, според която само разходите по професионално представителство могат да бъдат възстановени. Правило 94 по-скоро установява „праг" за подлежащите на възстановяване разходи, когато спечелилата делото страна се представлява от процесуален представител. Доколкото правило 94 трябва да се тълкува като забраняващ възстановяването на разноски в хипотеза като настоящата, това правило би било в пълно противоречие с член 85, параграф 1 от Регламента относно марката на Общността и следователно нищожно или неприложимо.

Жалба, подадена на 10 май 2011 г. — Sanco/СХВП — Marsalman (Изображение на пиле)

(Дело T-249/11)

(2011/C 204/49)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Sanco, SA (Барселона, Испания) (представител: г-н A. Segura Roda, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Marsalman, SL (Барселона, Испания)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да се приеме за установено, че жалбата срещу Решението на втори апелативен състав на СХВП от 17 февруари 2011 г., постановено по преписка R 1073/2010-2, е подадена в определения срок и в надлежната форма, и след осъществяване на съответните процесуални формалности, да се постанови съдебно решение, с което се отменя посоченото решение, и да се откаже регистрацията на марката на Общността, заявка № 6.675.383, за всички класове, като СХВП бъде изрично осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Marsalman, SL

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка без текстови елемент, която съдържа изображението на пиле, оградено от полукръг (заявка за регистрация № 6.675.383) за стоки от клас 29 и услуги от класове 35 и 39.

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: испанска марка без текстови елемент, която съдържа изображението на пиле, оградено от овал (№ 2.727.182), за стоки от класове 29 и 31.

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно тълкуване и прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 май 2011 г. — Ezz и др./Съвет

(Дело T-256/11)

(2011/C 204/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ahmed Abdelaziz Ezz (Гиза, Египет), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed (Лондон, Обединеното кралство), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Лондон, Обединеното кралство) и Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Гиза, Египет) (представители: M. Lester, Barrister, и J. Binns, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

— Да се отмени Решение 2011/172/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 76, стр. 63), и Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет (ОВ L 76, стр. 4), в частта им, отнасяща се до жалбоподателите.

— Да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

На основание член 263 ДФЕС жалбоподателите искат отмяна на Решение 2011/172/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, и на Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, в частта им, отнасяща се до жалбоподателите.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че критерият за приемане на ограничителни мерки срещу жалбоподателите, изложен в член 1 от Решение 2011/172/ОВППС на Съвета и в член 2 от Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета, не е изпълнен. В допълнение се твърди, че основанията, посочени от ответника за приемането на ограничителни мерки срещу жалбоподателите, са напълно неясни, не се отличават с конкретност, същите са недоказани, необосновани и са недостатъчни за обосноваването на тези мерки.

2. С второто правно основание се твърди, че ответникът е нарушил както правото на защита, така и правото на ефективна съдебна защита на жалбоподателите, тъй като:

   — във връзка с ограничителните мерки не се предвижда производство, в което жалбоподателите да бъдат запознати с доказателствата, на които се основава решението за замразяване на средствата им, или в което да изложат аргументи във връзка с тези доказателства,

   — мотивите, изложени във връзка с обжалваните актове, съдържат общи, неподкрепени и неясни твърдения във връзка с производство пред съд и

   — ответникът не предоставя достатъчно информация, която да даде възможност на жалбоподателите на свой ред ефективно да представят своите становища, поради което не е възможно съд да прецени дали решението и оценката на Съвета са обосновани и се основават на убедителни доказателства.

3. С третото правно основание се твърди, че ответникът не е мотивирал достатъчно включването на жалбоподателите в обжалваните актове в нарушение на задължението си да посочи ясно действителните конкретни причини, обосноваващи неговото решение, включително конкретните индивидуални причини, на които се основава убеждението му, че жалбоподателите носят отговорност за присвояването на египетски държавни средства.

4. С четвъртото правно основание се твърди, че ответникът необосновано и непропорционално накърнява правото на собственост и доброто име на жалбоподателите, тъй като:

   — мерките за замразяване на средства имат ярко изразено и продължително въздействие върху основните им права,

   — прилагането им по отношение на жалбоподателите е необосновано и

   — ответникът не доказва, че пълното замрязаване на средствата е най-лекото средство за обезпечаването на преследваната цел, нито че значителното увреждане на жалбоподателите е обосновано и пропорционално.

5. С петото правно основание се твърди, че включването от страна ответника на жалбоподателите в списъка на лицата, срещу които се прилагат ограничителни мерки, се основава на явна грешка в преценката.

Определение на Общия съд от 17 май 2011 г. — Van Bennekom/Съвет и Комисия

(Дело T-206/96) [1]

(2011/C 204/51)

Език на производството: нидерландски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

---

[1] ОВ C 74, 8.3.1997 г.

Определение на Общия съд от 17 май 2011 г. — Van Rossum/Съвет и Комисия

(Дело T-207/96) [1]

(2011/C 204/52)

Език на производството: нидерландски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

[1] ОВ C 74, 8.3.1997 г.

Определение на Общия съд от 19 май 2011 г. — ArcelorMittal Wire France и др./Комисия

(Дело T-385/10) [1]

(2011/C 204/53)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

[1] ОВ C 301, 6.11.2010 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 4 април 2011 г. — ZZ/Европол

(Дело F-34/11)

(2011/C 204/54)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: D. Dane, avocat)

Ответник: Европейска полицейска служба (Европол)

Предмет на производството

Отмяна на решението за класиране на жалбоподателя в степен AST 5

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението от 19 декември 2010 г., с което ответникът е съобщил на жалбоподателя, че изпълняваните от него функции отново са определени като функции, съответстващи на степен AST 5;

— да се осъди Европол да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 4 май 2011 г. — ZZ/Европейски омбудсман

(Дело F-54/11)

(2011/C 204/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: L. Levi и A. Blot, avocats)

Ответник: Европейски омбудсман

Предмет на производството

Отмяна на решението за налагане на ищеца на наказанието освобождаване от длъжност без намаление на пенсията. Вследствие на това, главно искане ищецът да бъде възстановен на заеманата от него длъжност и, при условията на евентуалност, присъждане на сума, съответстваща на възнаграждението, което би получавал от датата на ефективното му освобождаване до тази, на която ще достигне пенсионна възраст. При всички случаи, искане за присъждане на сума за претърпени неимуществени вреди

Искания на жалбоподателя

— да се отмени дисциплинарното решение на Европейския омбудсман от 20 юли 2010 г. за налагане на ищеца на наказанието освобождаване от длъжност без намаление на пенсията,

— доколкото е необходимо, да се отмени решението от 18 януари 2011 г., с което се отхвърля изрично жалбата по административен ред,

Доколкото е необходимо:

— като главно искане, да се констатира, че отмяната на решението за освобождаване от длъжност има за последица възстановяването на ищеца с обратна сила, към датата на влизане в сила на решението за освобождаване от длъжност, на заеманата от него длъжност администратор в степен A5, стъпка 2, както и изплащането на дължимите му за целия период парични плащания, ведно с лихвите за забава при лихвения процент на Европейската централна банка, увеличен с 2 пункта,

— при условията на евентуалност, ответникът да бъде осъден да заплати сума, съответстваща на възнаграждението, което ищецът би получил от датата на ефективното му освобождаване от длъжност през август 2010 г. до месеца, когато ще достигне пенсионна възраст, през юли 2040 г., и съответно да уреди пенсионните права на ищеца,

— при всички случаи, ответникът да бъде осъден да заплати сумата от 65 000 EUR за претърпени от ищеца неимуществени вреди,

— да се осъди Европейският омбудсман да заплати съдебните разноски.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: http://europa.eu

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG